

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2024 m. rugpjūčio 23 d. Nr. 21RE2- 182 (AG2-131/15-2024)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Evaldo Ambrozaičio (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vilijos Astrauskienės, dalyvaujant pareiškėjai X. Y., trečiajam suinteresuotam asmeniui X. X.,

2024 m. rugpjūčio 21 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. patikslintą skundą atsakovei Palangos miesto savivaldybės administracijai, trečiajam suinteresuotam asmeniui X. X. dėl Palangos miesto savivaldybės administracijos 2024 m. gegužės 16 d. rašto Nr. (19.2 E) J1-88 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2024 m. liepos 17 d. sprendimu (b. l. 30–31) priimtas nagrinėti pareiškėjos X.Y. patikslintas skundas, kuriuo ji prašo:

1) panaikinti Palangos miesto savivaldybės administracijos 2024 m. gegužės 16 d. raštą Nr. (19.2 E) J1-88 (toliau – ir Raštas);

2) įpareigoti atsakovę Palangos miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti jos 2024 m. balandžio 8 d. prašymą (toliau – ir Prašymas, b. l. 4–5).

Patikslintame skunde (b. l. 28–29) pareiškėja nurodo, kad 2024 m. gegužės 16 d. gavo atsakovės Raštą, kuriuo atsakovė atsisakė nagrinėti jos Prašymą. Paaiškina, kad 2023 metų liepos mėnesio pradžioje jai ir jos sutuoktiniui nuosavybės teise priklausantis žemės sklypas adresu *duomenys neskelbtini* (toliau – ir Žemės sklypas), buvo įtraukas į preliminarų nenaudojamų, apleistų žemės sklypų sąrašą (Palangos miesto privačios nuosavybės teise valdomų nenaudojamų, apleistų žemės sklypų sąrašas (toliau – ir Sąrašas, b. l. 75–76). Pažymi, jog apie tai ji buvo informuota 2023 m. liepos 11 d. registruotu laišku, jį išsiunčiant gyvenamosios vietos adresu į butą, kuriame tuo metu negyveno, nes jį pardavinėjo, todėl laiku laiško negavo. Teigia, jog nuo 2023 m. liepos 17 d. iki rugpjūčio 18 d. su šeima buvo išvykę iš Lietuvos, todėl tuo laikotarpiu fiziškai negalėjo nusipjauti žolės. Grįžę ir radę registruotą laišką pašto dėžutėje, 2023 m. rugpjūčio 20 d. žolę nusipjovė ir apie tai 2023 m. rugpjūčio 29 d. elektroniniu laišku informavo Palangos miesto savivaldybės darbuotoją. Jokios informacijos negavusi, nuvyko į Palangos miesto savivaldybę, kuri informavo, kad elektroninis laiškas nieko nekeičia, nes Žemės sklypo išbraukimo iš Sąrašo terminas, per kurį galėjo kauptis, praleistas.

Nurodo, kad 2023 m. lapkričio 10 d. kreipėsi į atsakovę prašymu (toliau – ir 2023 m. lapkričio 10 d. prašymas), prašydama išbraukti Žemės sklypą iš 2023 m. rugpjūčio 28 d. įsakymu Nr. A1-1131 „Dėl Palangos miesto privačios nuosavybės teise valdomų nenaudojamų, apleistų žemės sklypų sąrašo patvirtinimo“ (b. l. 63) patvirtinto Sąrašo, tačiau dėl praleistų terminų jis buvo atmestas.

Teigia, jog 2024 m. balandžio 8 d. kreipėsi į Palangos miesto savivaldybę su nauju Prašymu perskaičiuoti pritaikytą didžiausią žemės mokesčio tarifą. Pažymi, kad 2023 m. lapkričio 10 d. prašymas išbraukti Žemės sklypą iš Sąrašo ir Prašymas perskaičiuoti pritaikytą padidintą žemės mokesčio tarifą yra du skirtingi prašymai. Mano, kad jokių terminų nepraleido, nes 2023 m. lapkričio 10 d. prašymui teikti išbraukti Žemės sklypą iš Sąrašo yra nustatytas terminas per kurį galima kreiptis į atsakovę, o žemės mokestis gali būti perskaičiuojamas per tris metus. Pažymi, jog Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir VMI) informavo, kad atsakovė sprendimu gali nustatyti žemės sklypui kitokį mokesčio tarifą ar apleistą plotą nei nurodyta žemės sklypo mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje ir, kad privalo sumokėti priskaičiuotą Žemės sklypo mokestį iki nurodytos datos, o po to galima kreiptis dėl perskaičiavimo.

Nesutinka, jog dėl ne laiku nupjautos žolės Žemės sklypui buvo pritaikytas didžiausias galimas žemės mokesčio tarifas, neatsižvelgus į tai, jog buvo išvykusi ir pavėlavo nusipjauti žolę, jog visi krūmokšniai sklype išgenėti ir sutvarkyti tų pačių metų pavasarį. Remiasi Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo 6 straipsniu, nurodydama, kad savivaldybės taryba gali priimti norminius administracinius aktus, kuriais ji gali nustatyti konkretų žemės mokesčio tarifo dydį bei jį diferencijuoti priklausomai nuo žemės naudojimo paskirties ir kt.

Papildomai pateiktuose paaiškinimuose (b. l. 47) nurodė, kad skundžiamas Raštas neinformatyvus ir buvo pateiktas praleidus nustatytus terminus.

Posėdžio metu pareiškėja prašė tenkinti patikslintą skundą jame ir posėdžio metu išsakytų argumentų pagrindu.

Atsakovė Palangos miesto savivaldybės administracija atsiliepimu (b. l. 38–39) su pareiškėjos patikslintu skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, jog pareiškėja pakartotinai su analogišku Prašymu kreipėsi į atsakovę, kuri į pareiškėjos Prašymą atsakė Raštu, nurodydama, jog atsakymas į paklausimą jau buvo pateiktas ir tuo pačiu klausimu priimtas Komisijos sprendimas. Pareiškėja Raštu buvo informuota, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu Prašymas pakartotinai nebus nagrinėjamas, nes išsamus atsakymas jau buvo pateiktas.

Mano, kad Raštas yra tik informacinio pobūdžio, kurio panaikinimas nesukeltų jokių teisinių pasekmių pareiškėjai, nes net ir skundo tenkinimo atveju jos teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų. Akcentuoja, jog Palangos miesto savivaldybės administracijos direktorės 2023 m. rugpjūčio 28 d. įsakymas Nr. A1-1131 „Dėl Palangos miesto privačios nuosavybės teise valdomų nenaudojamų, apleistų žemės sklypų sąrašo patvirtinimo“ yra teisėtas, nenuginčytas ir galiojantis visa apimtimi.

Atsakovės atstovas į Komisijos posėdį neatvyko, apie bylos nagrinėjimo vietą ir laiką pranešta tinkamai (b. l. 35–36). Atsakovė prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka (b. l. 49).

Trečiasis suinteresuotas asmuo X.X. Komisijos posėdžio metu palaikė pareiškėjos patikslintą skundą ir prašė jį tenkinti. Posėdžio metu nurodė, kad pareiškėjos teikti prašymai atsakovei nėra tapatūs, nes prieš tai pareiškėja atsakovės prašė išbraukti Žemės sklypą iš Sąrašo, o dabar prašo perskaičiuoti ir sumažinti mokestį.

Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog bylos šalių ir (ar) jų atstovų neatvykimas į administracinių ginčų komisijos posėdį, jeigu jiems buvo apie tai tinkamai pranešta, nėra kliūtis nagrinėti skundą (prašymą) ir priimti sprendimą. Vadovaujantis minėta nuostata, byla išnagrinėta atsakovės atstovui nedalyvaujant.

Patikslintas skundas atmestinas.

Nagrinėjamos administracinės bylos ginčo dalykas – Palangos miesto savivaldybės administracijos 2024 m. gegužės 16 d. rašto Nr. (19.2 E) J1-88, kuriuo nuspręsta nenagrinėti Prašymo, teisėtumo nustatymas ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumas.

Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašas patvirtina, kad žemės sklypas adresu *duomenys neskelbtini*, bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės teise priklauso X.X. ir X.Y. (b. l. 63).

Bylos duomenimis nustatyta, jog pareiškėja 2024 m. balandžio 7 d. atsakovei pateikė Prašymą, kuriuo prašė perskaičiuoti 2023 metais priskaičiuotą žemės mokestį padidintu tarifu ir išaiškinti Sąrašo sudarymo tvarką. Nurodė aplinkybes apie pavėluotai nušienautą žemės sklypą, laiku negautą informaciją apie sklypo įtraukimą į preliminarų Sąrašą, kadangi buvo išvykusi su šeima iš Lietuvos. Pažymėjo, jog apie sutvarkytą Žemės sklypą atsakovę elektroniniu laišku informavo 2023 m. rugpjūčio 29 d., tačiau jokio atsakymo negavo. Nurodė Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnį ir pažymėjo, kad VMI atsakymu buvo informuota apie galimybę atsakovei savo sprendimu nustatyti kitokį žemės sklypo mokesčio tarifą nei nurodytas deklaracijoje, perskaičiuoti žemės mokestį (b. l. 4–5).

Atsakovė, vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, skundžiamu 2024 m. gegužės 16 d. raštu Nr. (19.2 E) J1-88 „Dėl apleisto ir netinkamai naudojamo žemės sklypo, *duomenys neskelbtini*“ (minėta, toliau – ir Raštas) nurodė, kad pareiškėjos Prašymo nenagrinės (b. l. 6–7). Rašte nurodė, jog tuo pačiu klausimu pareiškėja raštu kreipėsi 2023 m. lapkričio 10 d., į kurį atsakė 2023 m. gruodžio 5 d. raštu Nr. (19.2.)-J1-395 „Dėl nenaudojamo, apleisto ar netinkamai naudojamo žemės sklypo“ (toliau – ir 2023 m. gruodžio 5 d. raštas). Pažymėjo, jog pareiškėja dėl minėto rašto 2023 m. gruodžio 28 d. skundu kreipėsi į Komisiją, kuri 2024 m. sausio 2 d. priėmė sprendimą Nr. 21RE2-(AG2-186/16-2023) (pastaba, 2024 m. sausio 23 d. sprendimas Nr. 21RE2-14 (AG2-186/16-2023)). Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos Prašymas pakartotinai nebuvo nagrinėjamas, nes paaiškėjo, kad skundą dėl to paties klausimo pradėjo nagrinėti išankstinio ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka institucija (teismas). Taip pat atsiprašoma už pavėluotai priimtą atsakymą.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės), ir kiti teisės aktai.

Atsakovė pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veiklai taikytinos VAI normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAI 1 straipsnis). Šis įstatymas numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAI 2 straipsnio 10 dalis); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis). Į prašymą viešojo administravimo subjektas turi atsakyti atsižvelgdamas į jo turinį (Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklių 45 punktas), pagal 45.3 punktą, į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI nustatyta tvarka (pateikiamas atitinkamas sprendimas arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys), išskyrus atvejus, kai prašymas patenka į VAI 11 straipsnio 3 dalyje reglamentuojamus atvejus, kada prašymas (skundas) gali būti iš viso nenagrinėjamas.

Prašymai ir skundai gali būti nenagrinėjami VAI 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, taip pat kituose įstatymuose nustatytais pagrindais (Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės 29 punktas). VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Teisės teorijoje naudojamos terminologijos prasme tai reiškia, kad šioje teisės normoje yra įtvirtintas draudimas dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu nagrinėti pakartotinį skundą, dėl kurio kompetentinga institucija jau yra priėmusi sprendimą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. sausio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-89-438/2021). Ši norma teismų praktikoje aiškinama taip, kad sprendžiant dėl jos taikymo pagrįstumo turi būti kreipiamas dėmesys ne tik į tai, kokius prašymus asmuo suformulavo viešojo administravimo subjektui savo skunde, o analizuojamas visas skundo turinys, ypač atkreipiant dėmesį į tai, ar viešojo administravimo subjektui pateiktame naujame skunde tuo pačiu klausimu yra nurodyta naujų faktinių duomenų, kurie nebuvo nurodyti ankstesniame skunde (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. liepos 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴⁶-392/2012, 2021 m. rugsėjo 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2109-552/2021 ir kt.).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas taip pat yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjekto finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, skirti įstatymams ir kitiems teisės aktams įgyvendinti, turi būti naudojami efektyviai, racionaliai, todėl įstatymų leidėjas nustatė sąlygas, kada skundas gali būti nenagrinėjamas. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas laikosi pozicijos, kad tapatus prašymas viešojo administravimo subjektui gali būti pateikiamas, tačiau jis turi būti pagrįstas naujomis aplinkybėmis ar papildomais argumentais (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. balandžio 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-869-756/2015, 2016 m. vasario 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-305-492/2016 ir kt.). Draudimas vykdyti pakartotinę administracinę procedūrą netaikomas tais atvejais, kai asmens pakartotinis prašymas priimti sprendimą yra ne dėl to paties dalyko ir / ar ne tuo pačiu pagrindu (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. birželio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-762/2014 ir kt.). Vertinant, ar pagrįstai pareiškėjo kreipimasis pakartotinai nenagrinėtas, analizuojama, ar kreipimesi pateikiami nauji faktiniai duomenys, papildomi argumentai, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. sausio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-37/2012).

Atsižvelgiant į aptartą teisinį reguliavimą bei teisminę praktiką, sprendžiama, ar atsakovė turėjo teisinį ir faktinį pagrindą nenagrinėti pareiškėjos Prašymo, t. y. analizuotina, ar pareiškėja į atsakovę kreipėsi dėl to paties dalyko ir / ar tuo pačiu pagrindu, ar Prašyme pateikti nauji faktiniai duomenys, kurie nebuvo nagrinėti atsakovės anksčiau. Nors atsakovė atsiliepime teigia, kad Raštas apskritai pareiškėjai nesukelia jokių teisinių pasekmių, tačiau šis atsakovės argumentas laikytinas nepagrįstu, nes Raštu buvo atsisakoma nagrinėti pareiškėjos Prašymą. Todėl Komisija *ad hoc* (esant konkrečiai situacijai) turi įvertinti, ar toks atsisakymas buvo teisėtas ir pagrįstas.

Pareiškėja patikslintame skunde nurodo, kad 2023 m. lapkričio 10 d. prašymas išbraukti Žemės sklypą iš Sąrašo ir Prašymas perskaičiuoti pritaikytą padidintą žemės mokesčio tarifą yra du skirtingi prašymai, todėl jokių terminų nepraleido, nes 2023 m. lapkričio 10 d. prašymui teikti išbraukti Žemės sklypą iš Sąrašo yra nustatytas terminas per kurį galima kreiptis į atsakovę, o Žemės mokesčio gali būti perskaičiuojamas per tris metus. Be to, pareiškėja taip pat remiasi Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsniu, nurodant, kad savivaldybės taryba gali priimti norminius administracinius aktus, kuriais ji gali nustatyti konkretų žemės mokesčio tarifo dydį bei jį diferencijuoti.

Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad savivaldybės taryba gali nustatyti ir kelis konkrečius mokesčio tarifus, kurie diferencijuojami tik atsižvelgiant į vieną arba kelis iš šių kriterijų: 1) pagrindinę žemės naudojimo paskirtį; 2) žemės sklypo naudojimo būdą; 3) žemės sklypo naudojamą arba nenaudojamą; 4) žemės sklypo dydį ir kt.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje yra nurodęs, kad Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 3 dalies 3 punkte įtvirtintas žemės sklypo naudojimo, nenaudojimo kriterijus, jį aiškinant įstatymų leidėjo ketinimų ir tikslų bei į savivaldybės biudžetus įskaitomo (tiesioginio) žemės mokesčio specifikos kontekste, sudaro teisinę prielaidą savivaldybėms atitinkamai diferencijuoti nenaudojamų ir naudojamų žemės sklypų apmokestinimą atitinkamu (didesniu ir mažesniu) tarifu kaip socialinės inžinerijos priemone, kuria siekiama, kad nebūtų ar kuo mažiau arba kuo trumpiau būtų nenaudojamų žemės sklypų ir teisės aktų nustatytų reikalavimų neatitinkančių naudojamų žemės sklypų (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m.

gruodžio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1375-1188/2023, Administracinė jurisprudencija. 2023, 46, p. 164-189 ir kt.).

Remiantis Žemės mokesčio įstatymo 6 straipsnio 3 dalies nuostatomis, savivaldybės tarybos turi teisę priimti norminius administracinius aktus, kuriais gali būti nustatytas žemės sklypams skirtingas mokesčio tarifas atsižvelgus į įstatyme nustatytus kriterijus. Taigi, Palangos miesto savivaldybės taryba, naudodamasi savivaldos teise bei atsižvelgdama į Žemės mokesčio įstatyme numatytus kriterijus, 2019 m. gegužės 30 d. sprendimu Nr. T2-123 patvirtino Nenaudojamų, apleistų kitos paskirties žemės sklypų nustatymo tvarkos aprašą (teisės akto redakcija, patvirtinta 2020 m. birželio 11 d. sprendimu Nr. T2-130, toliau – ir Aprašas). Aprašo II skyriuje numatytas Apleistų kitos paskirties žemės sklypų, kuriems gali būti taikomas padidintas mokesčio tarifas, sąrašo sudarymas. Aprašo III skyriuje numatytas Sąrašo keitimas. Aprašo 17 punkte numatyta, jog asmenys, kurių nuosavybės teise valdomas ar nuomojamas (naudojamas) žemės sklypas įrašytas į preliminarų Sąrašą, gali per 20 (dvidešimt) kalendorinių dienų nuo pranešimo apie įrašymą į Sąrašą išsiuntimo dienos raštu pateikti savivaldybės komisijai motyvuotą prašymą išbraukti sklypą iš Sąrašo ir pateikti dokumentus, įrodančius, kad žemės sklypas neatitinka Aprašo 5 punkte nustatytų kriterijų arba atitiktis šiems kriterijams yra sąlygota vienos ar kelių Aprašo 6 punkte numatytų aplinkybių. Aprašo 18 punkte numatyta, jog Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu patvirtinta komisija, išnagrinėjusi motyvuotą prašymą, išbraukia žemės sklypą iš preliminarus Sąrašo, kai nustato: 18.1) kad žemės sklypas neatitinka šio aprašo 5 punkte nurodytų požymių; 18.2) kad žemės sklypas nenaudojamas dėl šio Aprašo 6 punkte nurodytų aplinkybių.

Palangos miesto savivaldybės tarybos 2022 m. birželio 30 d. Nr. T2-161 sprendimu buvo patvirtinti žemės mokesčio tarifai 2023 metams, pagal kuriuos, nenaudojamos žemės sklypams (sklypo daliai), neatsižvelgiant į žemės paskirtį – 4 proc. (1.4 punktas).

Remiantis aptartais teisės aktais, pažymėtina, jog įtraukus žemės sklypą į nenaudojamų, apleistų kitos paskirties žemės sklypų, kuriems gali būti taikomas padidintas mokesčio tarifas, sąrašą, Sąrašas gali būti pakeistas Aprašo nustatyta tvarka. Tačiau nustatytais terminais Sąrašo nepakeitus ir pritaikius didesnę mokesčio tarifą, mokesčio perskaičiavimo galimybė minėtuose teisės aktuose nenumatyta.

Iš prie bylos prijungtos medžiagos (pastaba, iš administracinė bylos Nr. 21RE2-14 (AG2-186/16-2023 prijungti dokumentai 2024 m. rugpjūčio 19 d. rezoliucija, b. l. 57–100) nustatyta, jog pareiškėja 2023 m. lapkričio 10 d. atsakovei pateikė prašymą (toliau – ir 2023 m. lapkričio 10 d. prašymas, b. l. 59), kuriame nurodė aplinkybes apie pavėluotai nušienautą Žemės sklypą ir laiku negautą informaciją dėl Žemės sklypo įtraukimo į preliminarų Sąrašą, taip pat prašė peržiūrėti sprendimą dėl Žemės sklypo įtraukimo į Sąrašą, nes Žemės sklypas sutvarkytas. Minėtame prašyme akcentavo, kad Žemės mokestis paskaičiuotas didžiausia suma, kas lemia sunkią finansinę našta šeimai. Be kita ko, papildomai atkreipė dėmesį, jog iš VMI telefoninio pokalbio informacijos sužinojo dėl nustatyto žemės mokesčio perskaičiavimo galimybės atsakovei, kai sklypas sutvarkomas. Atsakovė, išnagrinėjusi pareiškėjos 2023 m. lapkričio 10 d. prašymą, 2023 m. gruodžio 5 d. raštu nusprendė jo netenkinti, nes pateiktas praleidus Apraše nustatytus terminus (b. l. 88–89). Pareiškėjai, nesutikus su atsakovės 2023 m. gruodžio 5 d. raštu, Komisijai 2024 m. sausio 2 d. pateikė patikslintą skundą. Komisija 2024 m. sausio 23 d. sprendimu Nr. 21RE2-14 (AG2-186/16-2023, toliau – ir Sprendimas, b. l. 92–100) pareiškėjos patikslinto skundo dalį dėl 2023 m. gruodžio 5 d. rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmetė kaip nepagrįstą. Iš Sprendimo turinio matyti, jog Komisija įvertino visas aplinkybes bei procedūras, susijusias su pareiškėjos Žemės sklypo įtraukimu į Sąrašą, pareiškėjos informavimu apie jį, taip pat galimybę jį pakeisti. Tai įvertinusi, nustatė, kad pareiškėja teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais nesilaikė pareigos tinkamai prižiūrėti Žemės sklypą, pati praleido terminus, per kuriuos Žemės sklypas galėjo būti išbrauktas iš Sąrašo, ir tai, kad atsakovė laikėsi nustatytos tvarkos, įtraukdama pareiškėjos Žemės sklypą į Sąrašą. Pareiškėja prieš tai priimto Komisijos Sprendimo neskundė ir jis įsiteisėjo. Atsižvelgiant į tai, Komisija šioje byloje minėtų aplinkybių, kurios dėstomos patikslintame skunde (dėl Žemės sklypo įtraukimo į Sąrašą, pareiškėjos informavimo ir kt.), dar kartą neaptars.

Atkreiptinas dėmesys, jog būtent Žemės sklypo įtraukimas į Sąrašą ir lėmė maksimalaus mokesčio tarifo taikymą pareiškėjos Žemės sklypui. Šiuo atveju pareiškėja tiek 2023 m. lapkričio 10 d. prašyme, tiek Prašyme, nurodė panašias aplinkybes dėl Žemės sklypo įtraukimo į Sąrašą peržiūrėjimo, tiek dėl nesutikimo su paskaičiuotu žemės mokesčiu (maksimaliu koeficientu), kuris yra taikomas tik tais atvejais, kai įtraukiamas žemės sklypas į neprižiūrimų žemės sklypų Sąrašą. Nors pareiškėja patikslintame skunde nurodo, kad 2023 m. lapkričio 10 d. prašymas ir Prašymas yra skirtingi prašymai, ir kad jų pateikimo terminų nepraleido, tačiau svarbu įvertinti ne tik prašymų lingvistinę formuluotę, tačiau teiktų prašymų turinį. Šiuo atveju pareiškėja tiek 2023 m. lapkričio 10 d. prašymu, tiek Prašymu nesutiko su Žemės sklypui pritaikytu maksimaliu mokesčio tarifu. Prašyme (2024 m. balandžio 8 d. prašyme) dar kartą nurodė aplinkybes apie pavėluotai nušienautą žemės sklypą, laiku negautą informaciją apie sklypo įtraukimą į preliminarų Sąrašą, kadangi buvo išvykusi su šeima iš Lietuvos. Pažymėjo, jog apie sutvarkytą Žemės sklypą atsakovė elektroniniu laišku informavo 2023 m. rugpjūčio 29 d., taip pat prašė perskaičiuoti (netaikyti) maksimalaus žemės mokesčio tarifo ir kt.

Kaip ir minėta, Komisija 2024 m. sausio 23 d. sprendimu Nr. 21RE2-14 (AG2-186/16-2023), kuris yra įsiteisėjęs, įvertino visas aplinkybes, susijusias su Žemės sklypo įtraukimu į Sąrašą. Minėta, jog įtraukus žemės sklypą į nenaudojamų, apleistų kitos paskirties žemės sklypų, kuriems gali būti taikomas padidintas mokesčio tarifas, sąrašą, teisės aktai nenumato galimybės perskaičiuoti pritaikytą didesnę mokesčio tarifą. Nors pareiškėja prie skundo pateikia VMI 2024 m. vasario 14 d. raštą Nr. RM-5705 (b. l. 9), tačiau šis raštas laikytinas VMI nuomone, kuris nesaisto nei atsakovės, nei Komisijos. Be to, iš VMI rašto turinio matyti, jog jame tik pateikiama bendro pobūdžio informacija apie savivaldybės tarybų teisę nustatyti žemės mokesčio tarifus.

Remiantis tai, kas išdėstyta, spręstina, jog atsakovė Raštu pagrįstai atsisakė nagrinėti Prašymą, atsižvelgdama į analogiškus ankstesnio pareiškėjos 2023 m. lapkričio 10 d. prašymo argumentus. Pareiškėja Prašyme nenurodė naujų faktinių aplinkybių ir papildomų dokumentų nepateikė, o iš esmės tik siekė inicijuoti pakartotinę administracinę procedūrą, dėl kurios ne tik atsakovė, bet ir Komisija buvo priėmusi Sprendimą, todėl atsakovė teisėtai ir pagrįstai remdamasi VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu atsisakė nagrinėti Prašymą. Tai, kad atsakovė skundžiamame Rašte papildomai nenurodė, kad įtraukus žemės sklypą į nenaudojamų, apleistų kitos paskirties žemės sklypų, kuriems gali būti taikomas padidintas mokesčio tarifas, sąrašą, teisės aktai nenumato galimybės perskaičiuoti pritaikytą didesnę mokesčio tarifą, yra neesminis trūkumas, nesudarantis savarankiško pagrindo panaikinti iš esmės teisėto ir pagrįsto Rašto.

Pareiškėja patikslinto skundo (b. l. 47) papildyme taip pat nurodo, kad Raštas priimtas nesilaikant teisės aktuose nustatytų terminų.

VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta, jog viešojo administravimo subjektas administracinį sprendimą dėl asmens prašymo ar skundo turi priimti per 20 darbo dienų nuo tokio prašymo ar skundo gavimo dienos. <...> Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinis sprendimas negali būti priimtas, viešojo administravimo subjektas šį terminą gali pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie tokį termino pratęsimą per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys.

Nustatyta, jog pareiškėja Prašymą atsakovei pateikė 2024 m. balandžio 7 d., registruotas 2024 m. balandžio 8 d. Atsakovė skundžiamą Sprendimą priėmė 2024 m. gegužės 16 d., t. y. praleisdama 20 darbo dienų terminą. Nors Prašymas ir nebuvo išnagrinėtas nustatytais terminais, tačiau toks pažeidimas nelaikytinas esminiu, dėl kurio būtų galima pripažinti Raštą neteisėtu ir nepagrįstu. Be kita ko, terminas, per kurį atsakovė turėjo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą, buvo praleistas nežymiai. Todėl tai vertinant, nėra pagrindo naikinti iš esmės teisėto ir pagrįsto Rašto dėl šio procedūrinio pažeidimo.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalis numato, jog administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 papunkčiai). Šios normos sietinos su viešojo administravimo subjekto veiklai keliamu įstatymo viršenybės principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla atitiktų VAĮ išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai

sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 4 punktą).

Komisija, įvertinusi Rašto turinį, nustatytų aplinkybių kontekste sprendžia, jog skundžiamas Raštas iš esmės yra teisėtas ir pagrįstas, atitinkantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalies reikalavimus, todėl nėra pagrindo jo panaikinti.

Nustačius, jog Raštas teisėtas ir pagrįstas, todėl nėra pagrindo tenkinti pareiškėjos išvestinio reikalavimo ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2024 m. balandžio 8 d. prašymą.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu patikslintas skundas atmestinas.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos X. Y. patikslintą skundą atsakovei Palangos miesto savivaldybės administracijai, trečiajam suinteresuotam asmeniui X. X. dėl Palangos miesto savivaldybės administracijos 2024 m. gegužės 16 d. rašto Nr. (19.2 E) J1-88 „Dėl apleisto ir netinkamai naudojamo žemės sklypo, *duomenys neskelbtini*“ panaikinimo bei įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Evaldas Ambrozaitis

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Vilija Astrauskienė